

МОТИВИ към ПРИСЪДА № 2/12.01.2023г., постановена по НОХД № 472/2022г. по описа на РС – Смолян.

От страна на * – гр. Смолян е внесен обвинителен акт срещу подсъдимия В. К. К., с ЕГН: ***** от гр. Смолян за това, че на 04.05.2022 г., около 07:50 часа, в гр.Смолян, на пешеходна пътека /Д17/, намираща се на кръстовището, образувано от ул.“**“ и ул.“**“, при управление на МПС - лек автомобил „**“, с рег. № *, е нарушил правилата за движение по пътищата, визирани в чл. 119, ал. 1 ЗДвП - "При приближаване към пешеходна пътека водачът на нерелсово пътно превозно средство е длъжен да пропусне стъпилите на пешеходната пътека или преминаващите по нея пешеходци, като намали скоростта или спре", в резултат на което е предизвикал ПТП с пресичащата по пешеходната пътека В. * М. от гр. Смолян, с което по непредпазливост е причинил средни телесни повреди на В. М., изразяващи се в счупване на лява бедрена кост в проксималния ѝ край, довела до трайно затрудняване движението на долния ляв крайник и счупване на външния кондил на дясна голяма пищялна кост и пукване на главата на дясната малка пищялна кост, довело до трайно затрудняване на движенията на долния десен крайник - престъпление по чл. 343, ал. 3, предл. последно, б."а", предл. 2, във вр. с чл. 343, ал. 1, б."б", предл.2, вр. с чл. 342, ал. 1 НК.

В хода на съдебните прения, представителят на * – гр. Смолян поддържа внесения обвинителен акт срещу подсъдимия В. К. и pledира на същия да бъде наложено наказание „лишаване от свобода“, изпълнението на което да бъде определено при първоначален „общ режим“ по смисъла на ЗИНЗС.

Частният обвинител – В. М., чрез повереника си – адв. В. Т. от АК – гр. Смолян, поддържа обвинението и pledира за налагане на съответстващо по тежест наказание за извършеното престъпление, като относно тежестта и начина на изтърпяването му, подкрепя становището на прокурора.

Подсъдимият В. К. се явява лично и със служебно назначения му защитник – адв. * * от АК – гр. Смолян. Признава изцяло фактите и обстоятелствата, изложени в обстоятелствената част на обвинителния акт прави волеизявление делото да протече по реда на диференцираната процедура по глава XXVII от НПК – чл. 371, т. 2 НПК.

Защитникът на подсъдимия – адв. * поддържа становище делото да бъде разгледано по реда на глава XXVII от НПК, като моли на подсъдимия да бъде наложено наказание около минималния размер, предвиден в разпоредбата от Особената част на НК.

С оглед заявеното становище от страна на подсъдимия, и като взе предвид задължителната за съдилищата практика, обективирана в ТР № 1/2009г. на ОСНК на ВКС, съдът намери, че са налице предпоставките делото да протече по реда на диференцираната процедура по глава XXVII НПК – съкратено съдебно следствие по реда на чл. 371, т. 2 НПК, като подсъдимият В. К. призна изцяло фактите и обстоятелствата, изложени в обстоятелствената част на обвинителния акт.

Районен съд – гр. Смолян, след като обсъди събраните в хода на досъдебното производство доказателства и направеното от подсъдимия В. К. признание на фактите и обстоятелствата, включени в обстоятелствената част на обвинителния акт, и като взе предвид доводите на страните, намира за установено от фактическа страна следното:

Подсъдимият В. К. е ***

На 04.05.2022г., около 07:50 часа, подсъдимият В. К. управлявал лек автомобил „*“, с рег. № *, собственост на *, предоставен му от свидетеля * *, по ул. „*“ в град Смолян. Вече било светло, не валило дъжд или сняг, времето било ясно, с добра видимост, пътната настилка била суха, като само на места пътят бил мокър. При приближаване на кръстовището, образувано от улиците „*“ и „*“, подсъдимият К. се приготвил за извършване на десен завои, в посока *- гр. Смолян. Точно в този момент на пешеходната пътека тип „Зебра“, маркирана с хоризонтална и вертикална маркировка, осветена и ясно видима, намираща се на кръстовището, образувано от ул. „*“ и ул. „*“, пресичала частната обвинителка В. * М. с посока на движение от МБАЛ „Д-р Братан Шукеров“ към *- гр. Смолян.

Подсъдимият К. се оглеждал само за преминаващи автомобили и не забелязал пешеходката М., която пресичала правилно по пешеходната пътека и била вече по средата ѝ. В този момент, подсъдимият К. се движил с около 40км./ч., като намалил скоростта си при приближаване до кръстовището, за да може да извърши маневрата - завиване надясно. Подсъдимият не възприел пресичащата през това време пешеходната пътека М., като с предната дясна част на автомобила си, със скорост около 28км/ч. нанесъл удар в лявата част на тялото на частната обвинителка. Вследствие на удара от автомобила, М. паднала на земята и получила травматични увреждания на левия и десния долен крайник. Подсъдимият К. веднага задействал спирачната система на автомобила и слязъл от същия. С лек автомобил, движещ се непосредствено зад този, управляван от подсъдимия, се движел свидетелят * *, който забелязвайки настъпилото ПТП, също спрял и слязъл от автомобила си. Свидетелят * видял, че частната обвинителка е паднала на земята и решил да се обади на ЕЕН 112, където подал сигнал за случилото се и сигнализирил необходимостта от оказване на спешна медицинска помощ на пострадалата. На мястото на инцидента спряла и свидетелката *, която имала монтиран видеорегистратор в автомобила си, където било записано случилото се ПТП. На място пристигнал полицейски екип, изпратен от РУ на МВР – гр.Смолян, както и екипа на спешна медицинска помощ от МБАЛ „Д-р Братан Шукеров“, - гр.Смолян, който транспортирал пострадалата М. до лечебното заведение за диагностициране на причинените ѝ телесни увреждания и лечение на същите.

Пристигналият на мястото на произшествието полицейски екип на сектор „Пътна полиция“ при ОДМВР – гр. Смолян изпробвал подсъдимия К. за наличие на алкохол в кръвта с техническо средство „Алкотест Дрегер 7510“, като пробата не отчела концентрация на алкохол в кръвта на подсъдимия.

В хода на досъдебното производство са назначена и изготвени

Съдебномедицинска експертиза № 226/2022г. и допълнителна съдебномедицинска експертиза № 325/2022г. От заключението на вещото лице – д-р * * се установява, че на В. * М. е било причинено: счупване на лява бедрена кост в проксималния ѝ край, довела до трайно затрудняване движението на долния ляв крайник и счупване на външния кондил на дясна голяма пищялна кост и пукване на главата на дясната малка пищялна кост, довело до трайно затрудняване на движенията на долния десен крайник, за повече от 30 дни. На М. е било причинено трайно затрудняване на движението на долния ляв и долния десен крайник за повече от 30 дни.

По делото е назначена и съдебна автотехническа експертиза, изготвена от вещото лице – инж. Георги Тонков. От депозираното заключение се установява, че от техническа гледна точка водачът В. К., управлявал лек автомобил „*“, с рег.№ * е бил длъжен при приближаване на пешеходната пътека да пропусне стъпилия и вече преминаващ пешеходец В. М. на пешеходната пътека като намали скоростта или спре. Пренебрегването на това е предизвикало настъпването на процесното ПТП. Той, от мястото на което се е намирал приближавайки кръстовището на ул.“*“ и ул.“*“, през цялото време е имал възможност да следи движението на пешеходеца. Реакцията на водача на лекия автомобил е била технически неправилна и това е довело до несвоевременната му реакция. Водачът на автомобила е забелязал пресичащата пешеходка. Разстоянието, от което я е забелязал е било извън опасната зона за спиране. Същият е имал техническа възможност да предотврати настъпването на ПТП, като спре лекия автомобил или заобиколи пресичащата пешеходка. Лекият автомобил „*“, с рег.№ *, управляван от К. се е движил с около 28км/ч. към момента на процесното ПТП и около 40км/ч. преди самото ПТП. Точният спиращ път при скорост от 28км/ч. е 5,32 метра. Автомобилът е бил технически изправен. Сблъсъкът е бил в предна дясна част на автомобила.

Така възприетата от съда фактическа обстановка се установява по безспорен и категоричен начин от събраните в хода на досъдебното производство доказателствени материали, както и от направеното от страна на подсъдимия В. К. признание на фактите и обстоятелствата, изложени в обстоятелствената част на обвинителния акт, които съдът прие, че са в унисон и постанови, че ще ги използва при постановяване на присъдата по реда на чл. 372, ал. 4 НПК и с оглед задължителните постановления на ТР № 1/2009г. на ОСНК на ВКС. Свидетелските показания и писмените доказателства, формиращи доказателствена съвкупност по делото, са безпротиворечиви, в логична връзка и последователност едно спрямо др., кореспондиращи се и взаимно допълващи се, поради което съдът ги кредитира изцяло. Обсъдени поотделно и в съвкупност те установяват по категоричен и безспорен начин фактите относно авторството, времето, мястото и механизма на извършване на престъплението, от тук и убедително подкрепят направеното самопризнание от подсъдимия. Ето защо, съдът ползва последното за изграждане фактическите си изводи при постановяване на присъдата.

При така установената фактическа обстановка, съдът намери, че подсъдимият В. К. е осъществил от обективна и субективна страна състава на

престъпление по чл. 343, ал. 3, предл. последно, б."а", предл. 2, във вр. с чл. 343, ал. 1, б."б", предл.2, вр. с чл. 342, ал. 1 НК.

От обективна страна безспорно се установи, че на 04.05.2022 г., около 07:50 часа, в гр.Смолян, на пешеходна пътека /Д17/, намираща се на кръстовището, образувано от ул."**" и ул."**", при управление на МПС - лек автомобил **, с рег. № *, е нарушил разпоредбата на чл. 119, ал. 1 ЗДвП - "При приближаване към пешеходна пътека водачът на нерелсово пътно превозно средство е длъжен да пропусне стъпилите на пешеходната пътека или преминаващите по нея пешеходци, като намали скоростта или спре", в резултат на което е предизвикал ПТП с пресичащата по пешеходната пътека В. * М. от гр. Смолян, с което по непредпазливост е причинил средни телесни повреди на В. М., изразяващи се в счупване на лява бедрена кост в проксималния ѝ край, довела до трайно затрудняване движението на долния ляв крайник и счупване на външния кондил на дясна голяма пищялна кост и пукване на главата на дясната малка пищялна кост, довело до трайно затрудняване на движенията на долния десен крайник.

Налице е съставомерно деяние по посочения текст на наказателния закон. По делото категорично и безспорно са доказани, от обективна страна – фактическите действия по управление на МПС от страна на подсъдимия В. К., а оттук несъмнено установено е и авторството на престъпното деяние, както и времето и мястото на движение на автомобила, допуснатото нарушение на правилата за движение, така също и обстоятелството, че ПТП е настъпило на пешеходна пътека на кръстовището, образувано от ул."**" и ул."**" в гр. Смолян.

Преки доказателства в тази насока са самопризнанието, направено от подсъдимия К. по реда на чл. 371, т.2 НПК - признал изцяло фактите и обстоятелствата по обвинителния акт, съответно ценено на основание чл. 372, ал.4 НПК, в корелация и убедително подкрепено със свидетелските показания на свидетелите *, *, * и *, както и от заключенията на вещите лица по назначените експертизи – съдебномедицинска и адвототехническа, така и от другите писмени доказателствени средства.

С деянието си, подсъдимият В. К. виновно е нарушил разпоредбата на чл. 119, ал. 1 ЗДвП, като при приближаване на пешеходната пътека, като водач на МПС, не е пропуснал стъпилата на пешеходната пътека В. М., вследствие на което е настъпил удар с автомобила, управляван от подсъдимия, причинил на пострадалата две средни телесни повреди, изразяващи се в счупване на лява бедрена кост в проксималния ѝ край, довела до трайно затрудняване движението на долния ляв крайник и счупване на външния кондил на дясна голяма пищялна кост и пукване на главата на дясната малка пищялна кост, довело до трайно затрудняване на движенията на долния десен крайник. Съобразно конкретната пътна обстановка, допуснатото от подсъдимия К. нарушение на посоченото правило за движение е в пряка и непосредствена причинна връзка с настъпилото ПТП и причинените увреждания на пострадалата М.. Това е така, доколкото осъществено от подсъдимия деяние е било едно от необходимите условия за настъпване на престъпния резултат /ако не бе настъпило ПТП,

предизвикано от противоправното поведение на подсъдимия К., на пострадалата М. не биха били нанесени инкриминираните телесни увреждания/. Безспорни изводи в тази насока съдебният състав формира въз основа на механизма на ПТП, установен със заключението по автотехническата експертиза на вещото лице – инж. Тонков, както и от кредитираните доказателства и направено цялостно признание на фактите от страна на подсъдимия В. К..

От субективна страна, инкриминираното с обвинителния акт престъпно деяние е извършено от страна на подсъдимия К. виновно, с форма на вината небрежност /несъзнавана непредпазливост/. В настоящия случай подсъдимият не е предвиждал настъпването на общественотоопасните последици от своето деяние, но е могъл и е бил длъжен да ги предвиди, доколкото задължението на подсъдимия К. произтича пряко и непосредствено от правилата за движение по пътищата – разпоредбата на чл. 119, ал. 1 ЗДВП, обвързващи го като техен субект при управление на лекия автомобил, и които е нарушил съзнателно. Същевременно, подсъдимият е могъл и е бил в състояние да предвиди настъпването на общественотоопасните последици, тъй като е следвало да знае и спазва посочените правила, чийто субект е бил в качеството си на правоспособен водач на МПС.

Относно наказанието:

Предвид приключването на наказателното производство по особения процесуален ред на съкратено съдебно следствие, в хипотезата на чл. 371, т.2 НПК - диференцирана процедура на глава XXVII НПК, обвързван от императивната разпоредба на чл. 373, ал.2 НПК, съдът определи следващото се на подсъдимия В. К. наказание, при условията на чл. 58а НК, във вр. чл. 54 НК. Съдебният състав взе предвид обществената опасност на извършеното престъпление, отчитайки завишена типичната такава, чиято относително висока степен е предпоставена от интензивната динамика на този род престъпления понастоящем в страната. Наред с това Районен съд – гр. Смолян съобрази и личната обществена опасност на дееца – висока, предвид обстоятелството, че същият е с обременено съдебно минало – осъждан, включително и за престъпления против транспорта /видно от справката му за съдимост на л. 26-29 от делото/ и многократно е наказван по административен ред за нарушения на ЗДВП. Едновременно с това отчете се и индивидуалната обществена опасност на конкретното престъпно деяние, която действително също е завишена, с оглед настъпилия от ПТП съставомерен резултат, при даденост на реално две телесни увреждания, които осъществяват самостоятелно, съответно и представляват отделни средни телесни повреди - общо две, доколкото броят на последните не е определящ и не влияе на правната квалификация, но е обективен факт, релевантен за индивидуализацията на наказанието, с правен ефект да се явява отегчаващо отговорността обстоятелство. Като отегчаващи отговорността обстоятелства се отчетоха още мястото и времето на произшествието - в градска среда, в светлата част на денонощието.

Като смекчаващи отговорността обстоятелства съдът отчита добросъвестното процесуално поведение на подсъдимия К. в хода на

наказателния процес, направеното от него самопризнание още в хода на досъдебното производство, което съобразно ТР № 1/2009г. на ОСНК на ВКС би могло да се цени като смекчаващо обстоятелство, проявеното от подсъдимия критично отношение и разкаянието му за случилото се.

Ето защо, съблюдавайки целите на наказанието /генералната и частната превенция/, които законодателят е установил в разпоредбата на чл. 36 НК, настоящият съдебен състав прецени, че справедливото наказание, което следва да се наложи на подсъдимия В. К. е „лишаване от свобода“ за срок от двадесет и четири месеца. Така определеното на подсъдимия наказание, на основание чл. 58а, ал.1 НК, съдът намали с 1/3, т.е с осем месеца /спрямо цялото/, в резултат на което като окончателно наказание наложи на подсъдимия В. К. наказание "лишаване от свобода“, за срок от шестнадесет месеца, като постанови на основание чл. 57, ал. 1, т. 3 ЗИНЗС същото да се изтърпи при първоначален "общ режим“.

За престъплението, за което е повдигнато обвинение на подсъдимия и същият беше признат за виновен, в Особената част на НК е предвидено и кумулативно наказание-лишаване от права по чл. 37, ал. 1, т.7, т.е. лишаване от правото да управлява МПС за определен срок. Предвид общата разпоредба на чл. 343г, във вр. с чл. 37, ал. 1, т.7 НК, съобразена с конкретните обстоятелства по делото и индивидуалната преценката на личността на подсъдимия, съдът наложи на подсъдимия В. К. наказание „лишаване от правото да управлява моторно превозно средство“ за срок от двадесет и четири месеца. През този период от време, по преценка на съдебния състав, същият ще осъзнае последиците от противоправното си поведение и ще се мотивира в съзнанието му по-сериозно и отговорно отношение към безопасността на движението по пътищата и несъмнено към спазване разпоредбите на ЗДвП и ППЗДвП. То ще постигне и предупредителната функция на наказанието за останалите членове на обществото.

При този изход на делото, на основание чл. 189, ал. 3 НПК съдът осъди подсъдимия В. К. да заплати в полза на ОДМВР – гр. Смолян сумата от 1159, 80 лв. /хиляда сто петдесет и девет лева и осемдесет стотинки/, представляваща направени разноски в хода на досъдебното производство по назначените експертизи.

С постановената присъда съдът се произнесе и относно разпореждане с веществените доказателства по делото, като се приложи разпоредбата на чл. 111 НПК и постанови лекия автомобил с марка и модел „*“, с рег. № * да се върне на неговия собственик – * * *. Съдът постанови един брой микро SD карта, представляваща запис от видеорегистратор и един брой компактдиск да останат приложени по делото. Постанови се веществените доказателства – памучен тампон и празен пакет от носни кърпички да се унищожат като вещи без стойност.

Така мотивиран, съдебният състав постанови присъдата си.

РАЙОНЕН СЪДИЯ:

